

препълъ и плодотворнатъ идејъ: „Да се изучатъ и просветятъ ако и до инейдѣ, но — доволно за въ онія времена и дѣвиците“. За тая цѣль той бѣ испратилъ въ 1840 год. пари на брата си Руска, за да услови единъ учителкъ да учи момичета въ Котель; която помошъ той дава 2 години; а въ 1842 година той съвзѣ общеполезнатъ идејъ: „да учреди и да поддържа дѣвически училища єще въ 10 градове въ Бѫлгарія поперемѣнно, но само въ теченіето на 5 години.“ Въ слѣдствіе на това му рѣшеніе, бѣхъ се избрали и — на покойнія препоръчали, ако не се дължимъ, слѣдующитѣ градове: Котель, Сливенъ, Загра, Търново, Русчукъ, Шюменъ, Разградъ, Казанлѣкъ, Ески Джу-
мая и Ямболъ. Отпослѣ покойнія бѣ поченалъ да испраща на-
лични помошъ за учители и въ по голѣмитѣ села околъ Котель:
Ладецъ, Жеравна, Медвенъ, Нчира, Катуница и проч.

Тукъ трѣба при това да забѣлѣжимъ, че причината, която покойнія е заплащалъ за дѣвически училища са-
мо за по 5 години, бѣ слѣдующата: „че като се убѣдятъ жите-
лите отъ казаннитѣ градове и села, какъ изучяваньето и про-
свѣщеніето на момичетата имъ е добро и полезно, то относлѣ тѣ
сами ще си условятъ учители и учителки за да имъ учатъ момичетата; современно же и жителите на другитѣ градове отъ со-
ревнованіе и доброжелателство юмъ джеритѣ ги, и тѣ ще си
учредятъ дѣвически училища, и стѣдователно Бѫлгария безъ да
се сѣтятъ, ще си учредятъ, и ще поддържатъ на всадѣ дѣвически
училища“. — Тая доброжелателна и превъходна идея на
покойнія се дѣйствително и осъществѣ, и — може положи-
телно да се кажи: че покойнія е поставилъ първія основенъ крае-
голенъ камень за учрежденіето на дѣвически училища въ Бѫл-
гарія.

Ние спомѣняхъ по горѣ че управители на Търговск.
Дружество въ Крайова, вуйчу Николай Христовъ-Беронъ, се по-
ниж въ 1853 год.; въ слѣдствіе на това, и Дружеството се
разстрой. Въ това Търговско Дружество бѣше съучастникъ и
Геохаръ Папиазоглу родомъ отъ Котель, и по негово виж-